

*Jako BONUS poznejte, jak dělá lední medvěd.
Ten sdílí výběh s perličkami.*

4. šifra, kód: LEMUROVÉ

Jednou jsem musel hodnotit jídla na soutěži, a tak jsem se rozhodl, že z této zkušenosti sepíšu alespoň stručnou reportáž.

První jídlo, které jsem ochutnával, mělo velice zvláštní podobu. Jednalo se o jakési obdélníkové taštičky různých barev a chutí, často plněné. Velice neobvyklé bylo, že místo příboru jsem měl jíst nějakou kulatou věc a destičkou. Jelikož jsem s ní ale neuměl zacházet, tak mi ta kulatá brzy upadla pod stůl, což kuchaře z nějakého důvodu natolik naštvalo, že mi jídlo sebral. I tak ale velmi zajímavé jídlo, ohodnotil jsem ho šesti body z osmi možných.

Servírování druhého jídla se bohužel nepodařilo tak, jako to předchozí. Kuchař totiž jídlo na stůl nosil po částech, ale přinesl vždy jen jedno zrnko nějaké hranaté čočky a hodil mi ho někam na talíř. Jen co jsem ho snědl, donesl další. Myslel jsem, že mi jen hraje na nervy a myslí, že z toho vyrostu, ale i když jsem se snažil zachovat klid, nakonec jsem začal mlátit hlavou o zeď. Pro tuto českou variantu údajně mezinárodního pokrmu dávám jen jeden bod ze tří.

Při dalším jídle mne zaujalo velké množství kuskusu, poskládaného do cestiček na talíři. V jídle bylo možné najít i čtyři medúzky, ale také čtyři kousky bulguru. Kuchař prý objevil, že když se jinak jedovaté medúzy snědí těsně po požití bulguru, jed se neutralizuje a je to dokonce zdravé! Zasloužených šest bodů ze šesti.

Majoritní částí čtvrtého jídla byly jakési želvičky s houbami. Jaké bylo mé zděšení, když jsem zjistil, že obojí je jedovaté. Italský kuchař mi ale vysvětlil, že se to musí jíst od vršku a dokonce mi do jídla schoval nějaké mince. Nakonec to tedy uhrál na čtyři body z pěti.

Další jídlo bylo několik neobvykle ochucených červů. Ptal jsem se čím to je a prý kromě vysokého obsahu vody v jídle je tam i dost nějakého jedlého druhu stříelného prachu. Zvláštní, ale výborné - maximálních pět bodů.

Šestý pokrm byl výborný způsobem podávání - dostal jsem hromadu různých druhů krychlí a jídlo jsem si z nich udělal dle vlastní představy. Ty body by tedy vlastně měly patřit mně, ale stejně uděluji devět z devíti.

Následující chod byl také podáván velice zajímavým způsobem. Kuchař totiž nosil jednotlivé části pokrmu na stůl zvlášť a nechával mě narovnat si je na talíř podle svého. Vždy mi jen předal daný kus a řekl co přinese dalšího. Bylo to sice výborné, ale i když jídlo rychle mizelo, nakonec to kuchař přehnal a už se mi to ani na talíř nevešlo. Dva body z šesti a potřebuju si dát pauzu.

Při osmém chodu jsem si chvilku myslel, že už dostanu něco obvyklého, bylo to totiž králičí maso. Bohužel však hrálo takovými barvami, že jsem si připadal na drogách. Tolik jedovatě zelené a fialové prostě v jídle nechcete, zážitek nic moc. Jeden bod ze čtrnácti.

Předposlední pokrm se opět jedl tím zvláštním příborem jako první, jen destičky jsem dostal dvě. Tentokrát zde ale bylo mnohem víc rozmanitých tvarů. Bohužel ale jednotlivé věci byly zajímavé spíše vizuálně než chuťově. Jídlo by se mi hodilo spíše do kasina než na soutěž. Kuchař nechtěl abych přestal jíst, ale já už vím jak na něj, stačí pustit kulatou část příboru. Rozhodl jsem se pro dva body ze sedmi.

Závěrem bohužel jen velmi slabé jídlo, pod převážně šedým vzhledem se daly najít jen nějaké černé olivy plněné velice ostrým chilli. Když jsem jednu snědl, měl jsem pocit jako kdyby mi v puse něco explodovalo. Jediným kladným bodem závěru tedy bylo to, že svítilo sluníčko. Dávám jeden bod z deseti a doufám, že tuto českou variantu mezinárodního pokrmu již nikdy nebudu muset jíst.